

Prasītājs norāda, ka viņš prasa vienlīdzīgu attieksmi, salīdzinot ar ierēdņiem, kas tika nodarbināti laikposmā starp 2003. gada jūniju un 2004. gada aprīļa beigām. Pamatojot savu prasību, prasītājs atsauca uz pārskatīto Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. panta prettiesiskumu. Prasītājs uzskata, ka ar šo pantu ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas princips, pārskatīto Civildienesta noteikumu 31. pants, pārskatīto Civildienesta noteikumu 5. pants, skatot to kopsakarā ar vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu, amatu un pakāpju līdzvērtības princips, Civildienesta noteikumu 7. panta 1. punkts, Civildienesta noteikumu IA pielikums, kā arī, visbeidzot, tiesiskās noteiktības princips, atpakaļejošā spēka aizlieguma princips, prasītāja iegūtās tiesības un tiesiskās palāvības princips. Prasītājs turklāt norāda, ka Padomes 2004. gada 22. marta Regula (EK, *Euratom*) Nr. 723/2004, ar ko groza Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumus un Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību⁽¹⁾, pārkāpj Civildienesta noteikumu 10. pantu.

Prasītājs arī atsauca uz labas pārvaldības principa, pienācīgas rūpības principa, pārskatāmības principa, labas ticības principa un vienlīdzības attieksmes un nediskriminācijas principa pārkāpumu.

⁽¹⁾ OV L 124, 1. lpp.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Arcangelo Milella un citi iesniedza 2005. gada 26. jūlijā

(Lieta T-289/05)

(2005/C 229/76)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 26. jūlijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Arkandželo Milella [*Arcangelo Milella*] un citi, ar dzīvesvietu Nideranfenā [*Niederanven*] (Luksemburga), un Delfina Kampanella [*Delfina Campanella*], ar dzīvesvietu Luksemburgā, kurus pārstāv Marks-Albērs Luka [*Marc-Albert Lucas*], *avocat*, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas Personāla un administrācijas ģenerāldirektora 2005. gada 18. aprīļa lēmumu, ciktāl tas nosaka, ka d'Onta [*d' Hondt*] metode ir metode, kas saskaņā

ar proporcionalitātes principu ir piemērojama Luksemburgas Vietējās personāla komitejas (LVPK) pārstāvju vietu Centrālajā personāla komitejā (CPK) sadalīšanai, un ciktāl tas aicina LVPK to ņemt vērā, lai pieņemtu jaunu lēmumu par savu pārstāvju CPK noteikšanu;

- atzīt par nelikumīgiem Luksemburgas Vietējās personāla komitejas 2005. gada 26. aprīļa un 10. maija lēmumus, ar kuriem tiek noteikti tās pārstāvji Centrālajā personāla komitejā, ciktāl ar tiem, piemērojot d'Onta metodi, tiek piešķirtas piecas vietas sarakstam Nr. 2 un divas vietas sarakstam Nr. 1, un nevis četras vietas sarakstam Nr. 2 un trīs vietas sarakstam Nr. 1, piemērojot lielākā atlikuma metodi;
- atcelt Personāla un administrācijas ģenerāldirektora 2005. gada 11. maija lēmumu, ar kuru tiek apstiprināts Luksemburgas Vietējās personāla komitejas 2005. gada 26. aprīlī un 10. maijā noteikto jauno pārstāvju Centrālajā personāla komitejā noteikšanas likumīgums;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prāva ir par Komisijas Luksemburgas Vietējās personāla komitejas (LVPK) pārstāvju vietu Centrālajā personāla komitejā (CPK) noteikšanu pēc 2004. gada 24. novembra vēlēšanām. AR 2005. gada 18. aprīļa paziņojumu Komisijas administrācijas ģenerāldirektora ģenerāldirektors LVPK un CPK priekšsēdētājiem precizēja, ka viņš uzskata "d'Onta metodi", kas ir matemātiska metode, kas ir izvēlēta, lai sadalītu CPK vietas starp sarakstiem, kas piedalījušies vēlēšanās, par atbilstošu proporcionalitātes principam. Tomēr ar šo pašu memorandu ģenerāldirektors citu iemeslu dēļ atcēla pārstāvju CPK noteikšanu. Pēc šī paziņojuma LVPK 2005. gada 26. aprīlī veica jaunu pārstāvju noteikšanu, piemērojot d'Onta metodi. Ar 2005. gada 11. maija paziņojumu ģenerāldirektors apstiprināja, ka viņš uzskata šo noteikšanu par likumīgu.

Prasītāji, kas ir Luksemburgā strādājoši Komisijas ierēdņi, lūdz šos lēmumus atcelt. Viņi uzskata, ka ir pārkāpts Komisijas 1988. gada 27. aprīļa noteikumu par Personāla komitejas sastāvu un darbību 14. panta pēdējais punkts, kā arī proporcionalitātes noteikums CPK vietu sadalē atkarībā no vietām LVPK un CPK pārstāvnieciskuma noteikums. Prasītāji apgalvo, ka bija jāpieņem cita vietu sadales metode, proti, lielākā atlikuma metode, un ka tās rezultātā sadale būtu vairāk pārstāvnieciska.

Prasītāji atsauca arī uz LVPK veikto pilnvaru nepareizu izmantošanu. Pēc viņu domām, LVPK vēlējās mākslīgi palielināt savu pārstāvju skaitu uz saraksta Nr. 1 rēķina, un iecelējainstitūcija ir pieļāvusi tiesisku kļūdu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstiprinot d'Onta metodes piemērošanu.

Prasītāji turklāt uzskata, ka iecelējinstiitūcija ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, atteikdamās no savas līdzšinējās prakses, saskaņā ar kuru lielākā atlikuma metode bija vienīgā, ar ko iespējams nodrošināt proporcionalitāti.

Visbeidzot, prasītāji atsauca uz Civildienesta noteikumu II Pielikuma 1. panta 3. punkta pārkāpumu, kā arī uz LVPK statūtu 16. panta 1. un 2. punkta pārkāpumu no iecelējinstiitūcijas puses, jo iecelējinstiitūcija ir LVPK uzspiedusi d'Onta metodes izvēli, vai vismaz tai ļāvusi pārkāpt personāla pilnsapulces pilnvaras, kurai vienīgajai ir tiesības noteikt piemērojamo metodi.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Mohammad Reza Fardoom un Michael Ashbrook iesniedza 2005. gada 25. jūlijā

(Lieta T-291/05)

(2005/C 229/77)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 25. jūlijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Muhameds Reza Fardums [*Mohammad Reza Fardoom*] ar dzīvesvietu Rūdsursūrā [*Roodt-sur-Syre*] (Luksemburga) un Maikls Ašbruks [*Michael Ashbrook*], ar dzīvesvietu Štrāsenē [*Strassen*] (Luksemburga), kuru pārstāv Žils Buneu [*Gilles Bounéou*] un Frederiks Frabeti [*Frédéric Frabetti*], kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt nodaļas “Sociālais dialogs” vadītāja 2004. gada 4. novembrī pieņemtos lēmumus, ar kuriem atteikts izdot pavēles par komandējumu, lai piedalītos sanāksmē ar komisāru 2004. gada 13. septembrī, kas paziņoti 2004. gada 9. septembrī;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kā arodbiedrības organizācijas locekļi prasītāji tika uzaicināti uz tikšanos ar komisāru 2004. gada 13. septembrī. Lai pieda-

lītos šajā sanāksmē, prasītāji iesniedza pieteikumu nolūkā saņemt pavēli par komandējumu. Šo pieteikumu tiešais vadītājs apstiprināja tikai pēc četrdesmit vienas dienas. Balstoties uz šo nokavējumu, par pavēles izsniegšanu atbildīgā persona atteica izdot pavēles par komandējumu.

Prasītāji lūdza atcelt šo pēdējo lēmumu. Savas prasības pamatojumam tie uzsver, ka ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 24.a pants, brīvība apvienoties arodbiedrībās, vienlīdzīgas attieksmes princips, nediskriminācijas princips, kā arī atsauca uz patvaļīgu rīcību. Šajā kontekstā prasītāji norāda, ka savus pieteikumus viņi ir iesnieguši termiņā un ka viņi nevar būt atbildīgi par to, ka tie tika parakstīti ar novēlošanos. Prasītāji tāpat uzsver, ka pieteikumos par komandējumu nebija prasīts segt izdevumus un ka tādējādi nebija jāņem par iestādes budžeta piesaistīšanu *a posteriori*.

Prasītāji atsauca arī uz principa sniegt pamatojumu, kā arī Komisijas rūpības pienākuma pārkāpumu.

Prasība pret Eiropas Kopienu Revīzijas palātu, ko Maria Johansen iesniedza 2005. gada 26. jūlijā

(Lieta T-292/05)

(2005/C 229/78)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 26. jūlijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Revīzijas palātu, ko cēla Marija Johansena [*Maria Johansen*], ar dzīvesvietu Luksemburgā, kuru pārstāv Stefāns Rodrigess [*Stéphane Rodrigues*] un Alise Žoma [*Alice Jaume*], *avocats*.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- pamata prasījums — atcelt iecelējinstiitūcijas 2005. gada 21. aprīļa lēmumu, ar ko noraidīta prasītājas sūdzība, līdz ar iecelējinstiitūcijas 2004. gada 27. oktobrī pieņemto lēmumu par iecelšanu amatā, ciktāl tas nosaka prasītājas amata pakāpi atbilstoši Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. panta 3. punktam un līmeni atbilstoši Civildienesta noteikumu 32. pantam pašreizējā redakcijā;